Dosarul penal nr. 1-788/2023
1-23147072-09-1-16102023

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

14 ianuarie 2025 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Cristina Saracuța

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Oleg Reaboi
Apărătorului Lucia Rusu

În lipsa:
Inculpatului Solomițchi Andrei

examinând în şedinţa de judecată publică, în limba română, în procedură generală, cauza penală în învinuirea lui

Solomițchi Andrei *****, născut la *****, cetățean al R.Moldova originar *****, domiciliat în *****, tel.: *****, studii medii tehnice, divorțat, un copil minor la întreținere, ne angajat în câmpul muncii, supus serviciului militar, anterior judecat, identificat prin buletinul de identitate ***** din *****, IDNP *****,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin.(1) Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 16.10.2023 – 14.01.2025,
procedura de citare legal executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Solomițchi Andrei, fiind titularul unui permis de conducere nr.*****din *****, ce îi acordă dreptul de a conduce autovehicule de categoria ”*****”, dându-și seama de consecinţele care pot surveni în rezultatul consumului alcoolului, într-o perioadă de timp nestabilită de organul de urmărire penală a servit băuturile spirtoase și fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acționând intenţionat, conștientizând caracterul social periculos al acţiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică şi al consecinţelor care pot surveni, încălcând astfel prevederile pct.14 lit.a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, în conformitate cu care conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanţe contraindicate, care provoacă reducerea reacției, la 07.10.2023 aproximativ la ora 23.04 min., conducând automobilul de model „*****” cu numere de înmatriculare *****, și deplasându-se la volanul automobilului nominalizat pe str. Moldovenească, mun. Bălți, lângă imobilul nr.44, a fost stopat de către colaboratorul Secției de patrulare al DP Bălți al INSP, Cemertan Ivan, iar în cadrul discuției cu Solomițchi Andrei *****, a apărut bănuială că ultimul este în stare de ebrietate alcoolică, în legătură cu ce i-a fost propus de a fi supus testării alcoolscopice, de a petrece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, precum şi de a recolta probele biologice în cadrul acestui examen medical. Fiind de acord cu procedura în cauză, Solomițchi Andrei ***** a fost supus testării alcoolscopice la 07.10.2023 ora 23:15, iar drept urmare s-a stabilit că în aerul expirat de către el se conţine alcool în cantitate de 0,49 mg/l, cantitate, care conform art.134^{12} alin.(3) Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Aflându-se în incinta serviciului narcologic al IMSP ”Spitalul clinic municipal Bălţi” Solomițchi Andrei *****, a fost supus repetat testării alcoolscopice și s-a stabilit că la 08.10.2023 ora 00:23, în aerul expirat de către Solomițchi Andrei ***** se conţine alcool în cantitate de 0,49 mg/l, cantitate, care conform art.134^{12} alin.(3) Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Prin acțiunile sale intenţionate, Solomițchi Andrei ***** a săvârșit infracţiunea prevăzută de art.264^{1} alin.(1) Cod penal cu următoarele indici calificativi: ”Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat”.

În şedinţa de judecată inculpatul Solomițchi Andrei nu s-a prezentat, prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul central din 22.11.2023, a fost anunţat în căutare din motivul eschivării de a se prezenta, în privinţa acesteia fiind pornit dosarul de căutare nr. *****la data de 24.11.2023.

În acest sens, instanţa de judecată ţine să menţioneze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă în condiţiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoştinţă materialele cauzei.

Aşadar, dispoziţiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabileşte elementele esenţiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura şi la cauzele acuzaţiei ce i se

aduce, acordarea timpului şi facilităţilor necesare formulării apărărilor sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare şi a convocării şi ascultării celor în apărare în aceleaşi condiţii, în condiţii de respect al principiului contradictorialităţii.

Instanţa europeană a arătat că noţiunea de „proces echitabil" a cunoscut o evoluţie dintre cele mai notabile în jurisprudenţa sa, marcată, în special, de importanţa atribuită aparenţelor şi de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanţiile unei bune justiţii.

Desigur, ea a precizat că optica justiţiabililor cu privire la echitatea desfăşurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcţie; eventualele aprehensiuni ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

În procesele penale, prezenţa celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esenţial al asigurării principiului contradictorialităţii, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudenţa sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul" de a lua parte la şedinţa de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispoziţiilor art.6 din Convenţie, deoarece lit.c), d) şi e) ale § 3 al aceluiaşi text recunosc „oricărui acuzat" dreptul „de a se apăra el însuşi", „de a interoga sau de a face să fie interogaţi martorii", „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba utilizată în şedinţa de judecată", toate aceste fiind de neconceput fără prezenţa sa.

Prezenţa unui acuzat în instanţă capătă o importanţă capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât şi datorită necesităţii de a fi controlată exactitatea afirmaţiilor sale, de a le confrunta cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum şi cu declaraţiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare" a absenţelor nejustificate.

O situaţie specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialităţii este aceea a absenţei acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigenţele art. 6 din Convenţie.

Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absenţa celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispoziţiile Convenţiei, dacă el are posibilitatea să obţină ulterior ca o jurisdicţie să statueze din nou, după ce l-a ascultat cu privire la temeinicia acuzaţiilor ce i se aduc, în fapt şi în drept.

În acest sens, în conformitate cu art. 351, 352 Cod de procedură penală, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în şedinţă publică, în limba de stat, fără participarea inculpatului Solomițchi Andrei, în prezența apărătorului Lucia Rusu.

În consecvenţa logicii expuse, instanţa de judecată constată că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului Solomițchi Andrei în temeiul rigorilor art. 321

alin. (2) pct. 1) şi alin. (6) Cod de procedură penală a fost luată întru respectarea garanţiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO.

Instanţa de judecată admite că prin examinarea cauzei în lipsa inculpatului Solomițchi Andrei ar fi admisă o ingerinţă asupra dreptului acestuia la un proces echitabil, însă aceasta a fost justificată şi necesară.

În aceeaşi consecutivitate, instanţa atenţionează că în cauzele CtEDO „Goddi contra Italiei cererea nr. 896680 din 09.04.1984, F.C.B. contra Italiei din 21.08.1991", unde Curtea a indicat [...] justiţia italiană nu a tras concluziile necesare din procedura pe rol la Milano, atitudine puţin compatibilă cu diligenţa pe care statele contractante trebuie să o manifeste pentru a asigura beneficierea efectivă de drepturile garantate prin art.6.

Rezumînd cele menționate se constată că, pe parcursul examinării cauzei la etapa examinării în fond s-au întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului Solomițchi Andrei în ședința de judecată.

Astfel, examinînd chestiunea privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului, în temeiul alin. (6) art. 321 Cod de procedură penală, constatînd că inculpatul se eschivează de la instanța de judecată, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 368 alin (1) pct. 2 Cod de procedură penală, citirea declaraţiilor inculpatului depuse în cursul urmăririi penale, precum şi reproducerea înregistrărilor audio şi video ale acestora, pot avea loc, la cererea părţilor, în cazurile: cînd cauza se judecă în lipsa inculpatului.

Potrivit declaraţiilor lui Solomițchi Andrei date în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuit la data 09.10.2023, (f.d.45, 48-49) și care au fost citite în şedinţa de judecată, acesta a declarat că: "a recunoscut vina pe deplin și a refuzat să depună declarații".

Examinînd materialele dosarului, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificînd concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul şedinţei de judecată, instanţa de judecată conchide că, învinuirea adusă inculpatului Solomițchi Andrei, este întemeiată, acțiunile acestuia corect au fost calificate de către acuzatorul de stat în temeiul art.264[1] alin.(1) Cod penal, reieşind din următoarele considerente.

Pentru demonstrarea situaţiei fixate, instanţa de judecată îşi argumentează soluţia prin următoarele probe administrate și cercetate pe parcursul procesului judiciar.

- declarațiile martorului Cemertan Ivan, care fiind audiat în ședința de judecată a declarat sub jurământ instanței că, activează în funcţia de Subofițer superior al SP al DP a INSP. La data de la data de 07.10.2023 ora 18:30 pînă la data de 08.10.2023 ora 06:30, a fost implicat în serviciu pentru asigurarea ordinii publice la traficul rutier pe teritoriul mun. Bălţi, împreună cu Ofițerul al SP al

DP Nord a INSP, comisar Gorea Sergiu, pe automobilul MAI 9781. Executând serviciul la asigurarea ordinii publice la trafic rutier în mun.Bălți pe str.Moldovenească în regiunea imobilului nr.44 din mun.Bălți, a stopat automobilul de model ”*****” cu n/î *****, din motiv că avea deplasare neuniformă și neadecvată. Fiind stopat, s-a stabilit că la volanul automobilului, se afla cet.Solomițchi Andrei ***** ***** a.n., care deținea permisul de conducere cu nr.*****. În timpul discuției cu ultimul, avea semne vizibile de stare de ebrietate alcoolică, și anume din cavitatea bucală se simțea miros puternic de alcool. Totodată, din motivul că, ultimul era suspectat de faptul că, a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, i-a fost propus să treacă examenul medical, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, precum şi recoltarea probelor biologice, la care ultimul a acceptat. Ulterior, ultimul a fost testat la fața locului cu aparatul alcooltester ”Drager” iar în aerul expirat de către el la data de 07.10.2023 ora 23:15 a fost stabilită concentrația de alcool de 0,47 mg/l. După care a fost escortata la Dispensarul Narcoologic Bălți, unde a fost testat cu aparatul alcooltester „Drager” în urma căruia s-a stabilit că în aerul expirat de către el la data de 08.10.2023 ora 00:23 concentrația de alcool fiind de 0,49 mg/l. La fel au fost prelevate și probe biologice de sânge de la cet.Solomițchi Andrei ***** a.n. (f.d.33-34);

Constatarea existenţei infracţiunii, identificarea făptuitorului şi constatarea vinovăţiei, se mai atestă şi prin următoarele mijloace de probă, în particular:

- proces-verbal de ridicare și examinare din 08.10.2023 a materialului contravențional (f.d.5-6);
- informația parvenită la Inspectoratul de poliție Bălți din 07.10.2023 din care rezultă că a fost stopat învinuitul în stare de ebrietate (f.d.7);
- proces-verbal de testare alcoolscopică din 07.10.2023 și chitanțele Drager care atestă faptul consumului alcoolului (chitanțele Drager) (f.d.11-13);
- actele prin care se confirmă faptul deținerii permisului de conducere și individualizare a automobilului (copia permisului de conducere, certificatului de înmatriculare, verificarea tehnică, asigurarea, etc) (f.d.21-25);
- proces-verbal de audiere a persoanei în procedură contravențională din 08.10.2023 prin care ultimul recunoaște faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate (f.d.26);

În conformitate cu prevederile art. 99 alin. (2) CPP, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă, iar potrivit dispoziţiei art. 100 alin. (4) din CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

La calificarea acţiunilor inculpatului Solomițchi Andrei, instanţa de judecată ia în consideraţie prevederile pct.14 lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit căruia, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

De asemenea, instanța de judecată va mai reține și prevederile pct.11. lit. j) a Regulamentului circulației rutiere conform căruia, conducătorului auto, înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei.

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1-4 CPP, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod penal că, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 Cod penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanța de judecată reține că, inculpatul Solomițchi Andrei a admis încălcarea prevederilor pct.11 lit.j) și pct.14 lit. a) din Regulamentului circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 şi pus în aplicare de la 16 iulie 2009.

Conform art. 23 alin. (3) lit. b) al Legii privind siguranța traficului rutier, se stabilește că, conducătorul de autovehicul este obligat, să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

În acest context, instanţa reţine că, oricare deţinător al permisului de conducere, se prezumă că cunoaşte despre obligaţia de a se supune la solicitarea

colaboratorului de poliţie de a trece testarea alcooscopică şi/sau recoltarea de probelor biologice în anumite situaţii şi sustragerea de la acest fapt, reprezintă infracţiune.

Sistematizând cele mai sus-enunțate, instanța de judecată concluzionează că vinovăţia inculpatului Solomițchi Andrei, a fost integral dovedită, iar acțiunile acestuia urmează a fi încadrate conform prevederilor: art. 264^1 alin.(1) Cod penal, după semnele calificative: conducerea mijlocului de transport in stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Calificând astfel acțiunile inculpatului Solomițchi Andrei, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate, cât și din punct de vedere al educării făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 75 – 88 ale CP şi anume: de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul săvârșirii aceseia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, art. 61 alin. alin. (1) şi (2) din Cod penal reiterează că, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrșirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanţa de judecată ia în consideraţie că inculpatul Solomițchi Andrei a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art.264^1 alin.(1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, infracțiune care, potrivit art.16 alin.(2) Cod penal, este calificată ca uşoară.

În speță, Solomițchi Andrei, a comis o infracțiune ușoară, cu caracter unic, cu intenție, fără participație.

Referindu-se la personalitatea inculpatului, instanţa constată că Solomițchi Andrei la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, la moment nu are antecedente penale, conform art.76 Cod penal instanța de judecată va reține ca circumstanță atenuantă faptul comiterii pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare și căința sinceră, iar careva circumstanţe agravante nu au fost stabilite în sensul art.77 Cod penal.

Totodată, instanța notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei

concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atît de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atît gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cît şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atît exemplaritatea, cît şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni”.

În cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţIonală cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cît și cu situația personală a acesteia”.

La caz, instanța de judecată relevă că prezenta cauză se examinează în procedura prevăzută de art. 364 CPP, aparent fiind tangențiale prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, însă este important de specificat că această lege a intrat în vigoare după comiterea de către inculpat a infracțiunii, și prin aplicarea ei, situația inculpata s-ar agrava ceia ce vine în contradicție cu prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, conform căruia urmează ca Legea penală care înlătură caracterul infracțonal al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea, are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa dar au antecedente penale, astfel prevederile art.80^1 Cod penal ne fiind aplicabile speței.

În susținerea poziției date, instanța de judecată mai reține și decizia Curții Constituționale nr.85 din 09 iulie 2018, conform căreea urmează ca, articolul 364[1] alin. (8) CPP, este o normă care face parte din categoria normelor de drept substanțial și nu din categoria celor de procedură penală, astfel, în speță urmând a fi aplicate prevederile legii (364[1] alin. (8) CPP) la momentul comiterii infracțiunii.

Așadar, conform art. 364[1] alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Reieșind din circumstanțele comiterii infracțiunii, caracteristica inculpatei, instanța găsește rațional și echitabil de a-i stabili inculpatului o pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 (două sute douăzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Or, potrivit dispoziției art. 264[1] alin. (1) Cod penal, pedeapsa complementară este obligatorie.

În astfel de circumstanțe, instanța de judecată consideră că anume stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în proporții de 220 (două sute douăzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pentru comiterea infracțiunii săvârșite de către inculpat în circumstanțele descrise se va conforma principiului echității și inevitabil va contribui la atingerea scopului pedepsei penale prevăzute de art.61 din Codul penal.

Deopotrivă, conform art. 67 alin.(3) CPP, inculpatul Solomițchi Andrei urmează să țină cont de faptul că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la executarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunităţii, aceasta se va înlocui cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Potrivit art. 65[1] Cod penal, (1) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile public. (3) Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanţa de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

Așadar, apreciind gradul de pericol social, în scopul educării în acest sens a participanților la trafic, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, instanța consideră necesar de aplicat în privința inculpatei pedeapsa complementară, care este una obligatorie.

Totodată, instanța de judecată consideră necesar de a remite Agenției Servicii Publice, copia sentinței definitive în vederea anulării dreptului de a conduce mijloace de transport, deținut de Solomițchi Andrei în baza permisului de conducere categoria ”*****”, nr.*****din *****, de către organele competente ale Republicii Moldova.

Se explică lui Solomițchi Andrei că, conform prevederilor relevante ale art. 65^1 alin. (3) din Codul penal, permisul de conducere poate fi redobândit ulterior, în modul stabilit de lege.

Cu referire la demersul acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 306 lei, instanța de judecată consideră necesar a-l admite.

În acest sens instanța reține că, potrivit art.227 alin.(1) CPP, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art.229 alin.(1) CPP, instanța reține că, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Din analiza materialelor dosarului s-a stabilit cu certitudine că la momentul constatării infracțiunii, inculpatul a fost supus examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei, pentru care au fost avansate din bugetul de stat suma de 306 lei.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului,

obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia. De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Asemenea, stabilindu-se vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii, acestuia îi revine obligaţia de a-i restitui statului toate cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Corpurile delicte:

- permis de conducere cu nr.*****din *****, categoria de vehicule ”*****”, eliberat de autoritățile moldovenești, pe numele lui Solomițchi Andrei, a se transmise organului emitent pentru anulare;
- automobilul de model ”*****” cu n/î *****, care a fost restituit proprietarului, urmează a fi lăsat în proprietatea acestuia;

În conformitate cu prevederile art. 175 alin. (3) pct. 1) CPP, în privința inculpatului Solomițchi Andrei se menține măsura de căutare, iar termenul măsurii preventive sub formă de obligarea de a nu părăsi țara de calculat din momentul reținerii.

În conformitate cu prevederile art.art.7, 61, 75, 76 Cod penal, art. 384-385, 389, 392-395 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște vinovat Solomițchi Andrei, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi, i se stabilește o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 (două sute douăzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul prevederilor art. 67 alin.(3) din Codul penal, se explică lui Solomițchi Andrei că, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la executarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității, aceasta va fi înlocuită cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se explică lui Solomițchi Andrei că, conform prevederilor relevante ale art. 65^1 alin. (3) din Codul penal, permisul de conducere poate fi redobândit ulterior, în modul stabilit de lege.

Se încasează de la Solomițchi Andrei, în contul statului cheltuieli judiciare în mărime de 306 (trei sute șase) lei.

Corpurile delicte:

- permis de conducere cu nr.*****din *****, categoria de vehicule ”*****”, eliberat de autoritățile moldovenești, pe numele lui Solomițchi Andrei, a se transmise organului emitent pentru anulare;
- automobilul de model ”*****” cu n/î *****, care a fost restituit proprietarului, urmează a fi lăsat în proprietatea acestuia;

Se menține măsura de căutare în privința lui Solomițchi Andrei, iar termenul măsurii preventive sub formă de obligarea de a nu părăsi țara de calculat din momentul reținerii.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**